

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Vt nemo priuatus &c. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

um determinat. Bar. dicit qd hoc nō pdest: quia veritas magis
 uenit ex presentia psonarū: ut iudex videat qua fronte, & qua
 uisione loquat. l. de minore. §. tormenta. ff. de quæst. f. Quæ
 hic Jacob. Butr. quid si statutum dicat qd debeat quis citari ut
 compareat per se, vel p procu. iudex citauit aliquem ut cōpareat
 simpliciter, & nō dixit per se, vel p procu. An citatio valeat? Et
 videtur quod nō: quia nō est seruata forma statuti. Cōtrariū ipse
 determinat: quia semper subintelligit. ut in hac l. & expressio eo
 rum quæ tacite insunt non est necessaria: ut l. ij. ff. de leg. j. Item
 Cy. si habeo contra te iura cessa à Titio: & ago ex illis iu
 ribus vis qd citetur Titius, tanquā melius informatus de ve
 ritate, ut ueniat ad rēdendum positionibus tuis. An ille sit citan
 dus? Videtur qd sic: ut in hac l. contrarium est uerū: quia sua rñsio
 nō citatenda, ut possit mihi p iudicare post celsionem factā
 & ita mihi acquiritur. ar. l. si partem. §. si. ff. quemad. ser. amit.
 Recurrit ipse distinguit. aut periculum celsionis, & sic commo
 dum vel incommodum, competit ad ipsum cedentem: & tūc sta
 tus celsionis: quia p iudicat sibi, & nō mihi. Aut nō per
 iudicat ipsum: sed ad celsionarium. & tūc nō p iudicat, p ratiōes
 supra dictas. De hoc uide p Bar. in l. facta. §. si haberes. ff. ad treb.
 de materia huius l. uide in c. j. de iud. lib. vj.

*Ne liceat potentioribus patrocinium litiganti præ
 stare.*
Rubrica.

1. Potentiorum cum potentiori, quod possit aduocare patrocinium eque potentioris.
 2. Potentiorum appellacione, an contingatur domini priores, etiam si scribant literas in
 favoribus aduocant.
 3. Quam materia, transiuit.

LEX

I.

Diuine. ¶ Aduocans patrocinium potētorum,
 ratione officij punitur in hoc: quia cau
 sam perdit. & ipse potentior auxilium prestans pu
 nitur arbitrio iudicis ordinarij illius loci: licet aliās
 egulr illius iurisdictioni nō sublit. hoc dicit. Et pōt
 intelligi per uia pcuracionis, siue aduocationis, siue celsio
 nis aduocant: ut in hac l. cum seq. & sic post licta patrocinia pro
 cura. & adu. de quibus s. tractauit: nunc tractat de illicitis. quo
 rum omnia mala ex bonis principijs orta sunt: ut in gl. rubri. Et
 primo p iudicat cōstit. diu. Claudij. vlt. q. ibi. [quare.] Iecūdo infert
 ad causam ppositam. rñdendo cuidā p iudicat, quærenti fortē,
 quid sit cōstitutio ignorabat: & ibi debet incipi casus in
 terminis. Et p iudicat qd senatores & clarissimi uiri nō suberant p
 iudicat p iudicat. sed habebāt alios iudices maiores, ut j. vbi
 sena. vlt. per totum. Quidam ergo p iudicat requisitus ut pcederet
 cōtra aliquē de p iudicat potētoribus: quia p iudicat p iudicat
 in quadā cōstitutio priuati, dubitabat pcedere cōtra illū rōne p
 iudicat: ideo cōstitutio imperatorem. qui rñdet qd in hoc nō habet ti
 meret: quia erat iudex cōpetens uirtute dictæ cōstit. diu. Clau
 dij. cuius tenorem hic infert: & hoc uult ista lex in effectu. ¶ & in
 uolūto istam legē qd ille qui aduocauit patrocinium potētoris,
 nō habebat lītē cō potentiori. si autem habebat, tunc uidetur to
 lerandus & excusandus, si aduocauit patrocinium æque potētio
 ris: nam p iudicat non uidetur fecisse ut metum inferret: sed potius ut
 iudicat excludat ar. in l. cum pater. §. Titio in fi. ff. de leg. ij. Et hoc
 uult l. i. in quadā muliere uidua, quæ habebat lītē cō vno
 magis potētorē, qd poterat uideri potētor respektu eius, cū ipsa
 cōstitutio auxilio cuiuscunq. Ideo aduocauit patrocinium
 cuiuslibet doctoris, qui erat magnus in statu: & nō cōtueue
 rat patrocinari. Sed illud patrocinium libenter assumpsit, ut illam
 mulierem defendere: vñ nō uidet fecisse cōtra hanc cōstitutio
 nem. ¶ l. i. intelligit Bart. istā legē. siue talis potētor palā patrocine
 tur, siue occulte p interpositas personas, vel literas. Et inducit cō
 tra alios, qui in gualis quas habet assumunt patrocinium dñorum
 priorum, vel aliorum eorū, & faciūt scribi literas iudicibus in fa
 uorem, ut incidunt in hanc cōstitutionem: & non solū ipsorum
 priorum: imō etiam si notarij, ipsorum per hoc quod hic dicitur.
 Potentiorum domorū opibus &c. j. quia notarius priorum dicit
 de domo priorū. Sed do. Raph. hoc nō tenet: quia ista cōstitutio
 est ponalis, & restringenda. Gl. etiam cum tex. in fi. uidet esse qd
 qd per l. specialiter cōmittitur alicui iudici ordinario aliqua cau
 sa: quæ non sit naturaliter de sua ordinaria iurisdictione, non po
 test illa causa delegari: & sic nō uidet esse iurisdictione ordinaria.

sed delegata. licet per l. sit collata. Regula. a
 riter aut iurisdictione quæ datur à l. est ordi
 naria: ut nō in l. & quia. ff. de iur. om. iu. &
 si dicatur posito qd sit delegata debet posse
 subdelegari: quia delegata est à principe:
 ut in l. à iudice. j. de iud. gl. respondet nō. qd
 illud est uerū qd delegatur à principe uiuente per speciale rescri
 ptum. nō aut qd per generalē constitutionē: ut hic. & in l. j. circa
 prin. de off. eius cui man. est iur. adde. l. j. ff. de dam. infec. vbi per
 legē sit delegatio, sicut per speciale rescriptum. ¶ Vltimo glo. hic
 intrat materiā celsionis. quæ potius concernit l. sequentē. quæ lo
 quitur de celsione: & ponit vnam distinctionē. Sed circa istā ma
 teriam multæ occurrunt rationes. de quibus in Specu. de celsio.
 actio. & j. man. l. per diuersas. & in l. ab anastasio. & ibi uide per
 Bald.

2. Constituens potentiorē procuratorem in rem suam, quod etiam perdat ius credi
 ti sui.

3. Primo debet poni et assignari titulus propter quem fit celsio, ut donatio, uel uenditio,
 et deinde sequi celsio quæ fit.

LEX

II.

Icuiuscunque. ¶ Cedens actionem suā po
 tentiori ratione officij per
 dit actionem illā. & sic celsio est inualida. h. d. & dicit qd
 applicatur alteri parti: ut nō j. tit. proxi. l. j. in gloss. pen.
 2. Sed quid si non celsit, sed procuratorē in rem suā illū dominus
 constituit. dicit idē: quia uidetur in fraudē hoc fecisse: ut not. gl. ff.
 de pac. l. iur. gentiū. §. ait prator. in vlti. gl. ¶ No. in gl. si. qd primò
 debet poni & assignari titulus propter quē fit celsio: ut donatio,
 vel uenditio, & deinde sequi celsio, quæ fit &c. & tene mēti gl.
 perpetuò ad hoc qd dicatur simulata celsio: quia ex tribus in ea
 numeratis p iudicat simulata.

*De his qui potentiorum nomine titulos prædijs affigunt, uel
 eorum nomina in lite prætendunt.*
Rubrica.

Super gl. rub. ibi. [prohibuit actores.] Idem tenet glo. ff. de alie.
 iudi. mu. cau. fac. l. j. in gl. mag. quod tit. præce. nō habeat locum
 in reo, sed in actore tantum. Doc. tenent cōtrariū per. l. j. quæ ge
 neraliter loquitur. Ideo dicit qd titu. præce. loquitur de patrocinio
 quod præstatur verbo ipsius patrocinantis. hic de eo quod fit fa
 cto ipsius aduocantis patrocinium: & sic sine facto ipsius peten
 tis, & sine voluntate vel consensu ipsius: aut etiam cum consen
 su. Primo tamen casu non punitur. ¶ Secundo sic. Fateor tamen
 qd iste tit. loquatur de reo, non de actore. qui reus conuentus ra
 tione alicuius rei quam possidet: dicit se eā tenere ab aliquo po
 tentiore, ut incutiat timorem litem mouenti, cum tñ ab illo non
 teneat. & supra muros illius rei describit titulum, vel facit depin
 gi arma. ¶ illius potentis: quia punitur prout hic, reperta ueritate,
 & sic declarat tit. j. vbi in rem act. l. ij. vbi qd possessor conuentus
 nominat alium in iudicio, à quo dicit se rem illam tenere, euitat
 iudicium: quia citatur ille ut ueniat ad iudiciendum in se litem:
 & si non uenit, proceditur secundum formam illius legis cōtra
 illum nominatum, non contra possessorem nominantem. Non
 eueniebat qd aliquis uolens euitare iudicium nominabat aliquē
 potentem: & petebat illum citari: & contra eum procedi, nō con
 tra se. Actor non audebat contra illū procedere, vnde potius à li
 te desistebat. Reperto ergo qd ab illo non tenebat: sed noie pro
 prio, habet locū iste tit. quia punitur poena de qua hic. & ille po
 tens si non consensit, non punitur: sed aliās infamatur.

2. Sicut statuit libello actoris in eo quod continet contra eum. ita statuit scriptura quā
 dat reus per modum exceptionis, si aliquid continet contra eum.

LEX

VNICA.

Nimaduertimus. ¶ Bart. not. hic cir
 medium in ver.
 [contradictorij libellis.] quod sicut scriptura
 quam dat actor petendo aliquid à reo dicitur li
 bellus: ita scriptura quam dat reus excipiendo,
 2. & contradicendo dicitur libellus. ¶ Et ex hoc infert quod sicut
 statuit libello actoris in eo quod continet contra eum, ut in l. cū
 precum. j. de lib. cau. ita statuit scripturæ quam dat reus per mo
 dum exce. si aliquid continet contra eum, per istum text.

Ut nemo priuatus &c.

Rubrica.

3. Qui facit depingui arma imperatoris, uel nomen principis super domo uel posses
 sione alicuius, qualiter punitur?

Pauli de Castro Prima super Codice.

Glos. ponit differentiam inter istū tit. & præcedentem, quæ factis est bona; sed imperfecta. & ideo dicitur quod in tit. præced. aduocabatur patrociniū potentis in lite tam mora ad excludendum eam. in isto tit. non erat mora lis, nec aduocabatur ad excludendum litē: sed extra iudiciū aliquid fecit; vel ut magis timeretur; ut in l. j. vel in iniuriā alterius: ut in l. ij. Nam supra limē domus sue vlt. possessionis, fecit describi nomē imperatoris, vel arma imperatoris: ut videretur sibi multum acceptus, vel eius familiaris. Et videmus multos qui faciunt pingi arma alicuius Cardinalis, vel Papæ. Et in ista ciuitate faciunt pingi arma sancti Marci. & vult ista l. quod talis domus cōfiscetur; quia non debet aliquis priuatus hoc præsumere, cū cedat in dedecus principis. cum nō alibi debeant pingi nisi s. domos principis. & hoc secundū vnum intellectum. Secundū alium dicitur quod etiam nomē suū propriū nō debet describere; quia est magna temeritatis. Aliud tñ signū, nō tñ vexillum apponere potest, ut no. gl. j. tit. xxi. l. si. Nō tñ seruatur hæc lex, nec secundū primum, nec secundū intellectum. Lex autē secunda loquitur quā quis in iniuriā alicuius facit apponi vexilla regia, seu principis, vel depingi arma, vel nomē imperatoris super domo vel possessione alicuius detenta per eum. quod illa ad denotandum vel infamandum eū possessio nō est sua; se principis, vel cōmunis; nā licet ipsi possessori propria authoritate amouere: nec de hoc potest accusari, nec accusatio debet recipi.

¶ Ea que illicitē edificata sunt, possunt per quencunque licetē destrui, & sine pena.
¶ Si locum domum alicui, qui in ea vendat vinum sine pedagio, non possunt gabellatores eam confiscare.

LEX

II.

Nequis. **¶** Bart. not. in ista l. ij. circa si. quod quando per stat. aliquod maleficium redditur impunitabile; puta quod bannitus possit impune offendere, non debet super hoc recipi accusatio. Et sic ista exceptio potest opponi ad impediendū iudiciū criminale. **¶** Nota. etiam quod ea quæ illicitē edificata sunt, possunt per quencunque licetē destrui, & sine pena. facit. l. fideicommissa. §. si quis illicitē. de leg. ij. **¶** Not. gl. in l. j. s. eo. in verbo dominicum cum ibi not. ibi confiscatur possessio. Ista glossa facit contra gabellatores vini, qui vendunt vinum, pone quod dedit ad pensionē alicui domum, quod in ea vendit vinum sine pedagio: & ob hoc voluit eam cōfiscare: nō debet audiri. Nam nō deliqui ego cuius domus est: & ideo ad maiorem cautelam faciunt locatores in instrumentis locationum, quod nolunt in talibus domum suam esse obligatam: & faciunt conductores sibi promittere ista.

Vt nemini liceat sine iudi. &c.

Rubrica.

¶ Non licet alicui propria authoritate a seipso accipere insignia doctoratus, sed quod debeat ea petere, & recipere a superiore ad quem pertinet.

LEX

I.

Sepe. **¶** Glos. hic assignat duas diuersitates inter istum tit. & præcedentem. & primum vtilitatis continent. dicit ergo quod tit. præcedens loquitur, quādo quis signum, vel arma principis, aut vexillum, apponit rebus a se possideis ad terrorem aliorum, vel rebus possideis per alium ad iniuriā illius. Hic verō loquitur quā quis signum suū vel arma sua apponit in re possessa per alium ratione iuris quod præten dit in illa re habere; quia asserit illam esse suā, vel sibi obligatam. Nam non licet hoc facere antequā obtineat pro se sententiam, quæ transierit in rem iudicatam: quia non debet sibi ipse ius dicere sine licentia iudicis, & istum casum vidit de facto Denis, cū quādam fraternitas in qua erant multi ciues potentes, litigaret cum vno notario super vna possessione per illum detenta: quia statim lata vna sententia pro se antequā transierit in rem iudicatam, quia fuit appellatum, fecit depingi arma ipsius fraternitatis super ostium. Et ille notarius cum pluribus fuit armatus, & illa arma destruxit, & accusabat. Certē non merebatur accusari: sed potius ista fraternitas, quæ propria authoritate hoc fecerat. Ista est intentio huius tit. & sic longē differt a præcedenti. Et pro declaratione istorum ti. vide oīno gl. bonā & plenam in auth. de man. prin. §. si. que incipit titulos &c. Et dicit Bar. saepe se allegasse rubr. cum tit. in cōuentibus scholarum, cū daret insignia. dicendo quod non licebat propria authoritate a seipso accipere insignia doctoratus, sed debebat ea petere, & recipere a superiore, ad quem pertinebat.

Ne fiscus vel res publica &c.

LEX

Rubrica.

I.

Reipublica. **¶** Iste tit. differt a tit. neli. pot. ten. quia hic implorabatur patrociniū fisci, vel reipublicæ, ratio debiti. i. quod implorans illi tenebatur: unde videbatur quod esset licitum fisco vel reipublicæ præstare illi patrociniū pro suo interesse: ut posset consequi debitum suum: quia si ille succumberet, fortē non essent bona sufficientia illis ad satisfaciendum fisco. In isto autē tit. potentior non veniebat ad præstandum patrociniū pro suo interesse, seu debitori suo. Tamen adhuc dicitur in isto tit. contrarium. quod fisco propter hanc causam non debeat patrociniū præstare. vni priuato contra alterum, ad incutiendū illi terrorem. & hoc vult. l. j. & etiam pe. & vlti. contra quas oppo. quia non debet esse deterioris conditionis fisco quam vnus priuatus. Sed si moueretur quod debitor meo a quodam alio, licitum est mihi pro meo interesse illum defendere, & opponere exceptionem quam ille omittit opponere: ut infra, de non nu. pec. l. si cui. ergo fortius fisco. cuius contrarium ista l. videntur innuere. sed dicit quod propter hoc solū quod iste sit debitor fisci, vel rei publicæ, non licet fisco vel rei publicæ præstare sibi patrociniū. & ita loquuntur iste l. si in fraudem fisci illi omittet exceptionem obijcere, quæ ille competit, & bona non sufficienterent. & sic præten dit interesse. Bene posset fisco comparere, & pro suo interesse defendere, etiam illo non postulante. ut in l. contraria.

LEX

II.

Vm allegas. **¶** Not. ex ista l. secundū Bartol. quod si aliquis est expulsus de castro quodam, & vult donare, vel vendere ius quod habet alicui potenti, vel ciuitati: quia ipse non videtur posse recuperare per seipsum: talis venditio, vel donatio nō valet. Et istud est quotidianum secundū eum. & istud vidit de facto in quodam nobili partium mearum expulso a suis consortibus, qui volebat donare cuidam magno domino ius suum in respectum aliorum: sed eius filia sibi contradixit. & propter hoc abstinuit. Videtiam Florētia in quodam qui litigabat cum suo fratre, & volebat donare communi Florentiæ omnia iura sua: & non fuit auditus, quia contra hanc l.

De negotijs gestis.

Rubrica.

¶ Qui gerit negotia aliena, & in eis impendit, potest repetere a domino quod soluit in duobus casibus.
¶ Mali mores, & mali admini. faciunt tut. suspectum, non autem accusatio de suspecto.
¶ Si reperitur in instrumento quod iudex talem legitimum tutorem de diti pupillo non iuratur de iure: licet legitimus tutor non detur a iudice, sed a lege.
¶ Mater si faciat impensas in petendo tutorem filio non habenti, quando possit eas repetere.
¶ Verbum officium, quid importet.

LEX

I.

Vm tutores. **¶** Expensæ factæ pietate materna, vel affectione domesticæ, non repetuntur per actionem negotiorum gestorum, quia non videntur factæ animo repetendi: sed potius donandi. hoc dicit. no. **¶** Semper ergo qui gerit negotia aliena, & in eis impendit, potest repetere a dño. Imò fallit in duobus casibus huius l. & i. alij qui ponunt per gl. e. l. si pñno. Regulariter contra. si vtiliter gessit. ut l. j. & ij. ff. eo. ubi ponit edictū pretoris factū super hac materia, per quod dat actio negotiorum gestorum contra gestorem male gerentem. & e contrario eadem actio contraria dat gestori boni gerenti contra dñm per impetis. pter in casibus pñdictis. Primò ponit dictū. vsq. ibi. [cū etia.] Scđo illud pbat a minori: quia si qdā domesticus qui fuisset n. cū amicus patris istorū pupillorū: istas expensas circa eos fecisset. nō prestando quod faciebat hoc aio repetēdi, psumere fecisset affectione domesticā: & sic potius aio donandi, nec repeteret. ut ff. l. si quis. Multo minus ista mī, q̄ psumitur mora pietate materna. si ergo fuisset p. testata, an repeteret? dicit ut no. in l. pxi. per Bar. qui distinguit. sed in extraneo indistincte dicit quod sic, quia ille non tenebatur suspectos facere, vel etiam petere alios dari: sed mater licet nō teneat suspectos facere, bñ tñ teneat petere nō habēti, si nō vult priuari eius succellione. **¶** In glossa in prin. ibi. [l. detegeres.] hoc ideo dicit